

◆ Aliyâr Arslan

Kaç Kere

Hayat deryasında delik sal ile
Dalgayla karaya vurdum kaç kere
Issız bir adada vuslatım vardı
Onun için kendim yordum kaç kere

Hiç sormayın benim gibi cahile
Bütün ömrüm geçti bin bir ah ile
Bazen yorgun düşüp çıktım sahile
Kum ile kaleler ördüm kaç kere

Ateşlere yandım, düştüm korlara
Hasret kaldım dağ başında karlara
Gözleri gözümde, özü körlere
Yitirdiğim yolu sordum kaç kere

Derman dedim tabiplerden savuldum
Sevgi dedim hakaretle dövüldüm
Sevda dedim kapısından kovuldum
Umutla kapıya vardım kaç kere

Hadi ordan dedi itti döşümden
Def eyledi defalarca başından
Hiç yılmadım öfkesinden taşından
O kapıdan gene girdim kaç kere

Ben yolumda ne eylendim ne durdum
Yüreğimde sevdam, vuslatım derdim
Bana viran oldu mekânım yurdum
Birdi bine döndü derdim kaç kere

Bir padişah oldum ferman eyledim
Yaktım şu özümü duman eyledim
Sevdama benliğim kurban eyledim
Uğruna bin *Aliyâr*'dim kaç kere.

